రక్తపుటేర్లు

వసుంధర

(గత సంచిక తరువాయి)

రామకృష్ణ కొనసాగిస్తున్నాడు.

మధుసూదనరావు, విజయబాబు దొంగనోట్ల తయారీలో భాగస్వాములు. కానీ కొంతకాలంగా వారికి పరస్పర విశ్వాసం నశించింది. ఒకరినొకరు దెబ్బతీయాలని ఎదురు చూస్తున్నారు.

మధురిమ దగ్గర్నుంచి ఆ కాగితాలు సంపాదించి విజయబాబును అల్లరిపెట్టాలని మధుసూదనరావు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. వీలు చూసుకుని నాట్యం జరగాల్సిన రోజున ఆమెను డేంజర్ ద్వారా కిడ్నాప్ చేయించాడు. ఆయనక్కావలసింది దొరకలేదు. అయిదులక్షలు రాన్సమ్ అడిగాడు. విజయబాబు దొంగనోట్లు పంపాడు. మధుసూదనరావు మధురిమను వదలలేదు. అయినప్పటికీ మధురిమ నృత్యం ఆగిపోలేదు.

మధురిమను యెవరు కిడ్నాప్ చేశారో విజయబాబుకు తెలియలేదు. కానీ అందులో డేంజర్ పాత్ర ఉన్నదని అతడికి తెలిసింది. రామకృష్ణలాగే అతడూ డేంజర్ వెంటపడి నిన్న మధుసూదనరావును కలుసుకున్నాడు. వాళ్ళ సంభాషణలో ఇద్దరి నేరాల ప్రసక్తి వచ్చింది. యెన్నో కొత్త విశేషాలు తెలిశాయి.

విజయబాబు ఆవేశపడి — "మధురిమను పట్టిన గతే నీకూ పడుతుంది — జాగ్రత్త—" అంటూ హెచ్చరించాడు.

వారి మొత్తం సంభాషణను టేపుచేశాడు రామకృష్ణ. మరో గంటలో విజయబాబు, మధుసూదనరావు, డేంజర్ అరెస్టయ్యారు. వారిచేత ఆ సమాచారం డీకోడ్ చేయించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

మధురిమకు సంరక్షకుడిగా ఉన్న భీమసేనుడికి కండబలం తప్ప మరేదీ లేనట్లు ఋజువయింది. అతడినుంచి పనికివచ్చే సమాచారమేదీ లభించలేదు.

అయితే మధురిమకు అన్నివిధాలా చేదోడువాదోడుగా ఉండే మంగళ అనే నల్లటి యువతి కనిపించడంలేదు. ఆమె విజయబాబుకు భయపడి పారిపోయిందని అంచనా. ఆమె దొరికితే ఇంకా చాలా సమాచారం లభిస్తుందని ఆశ. ఆమె విజయబాబుకు బందీగా ఉన్నదేమో అని కొంతకాలం అనుమానించటం జరిగింది. ఇప్పుడు విజయబాబు వ్యవహారం బయటపడటంతో మంగళ గురించి ఏమీ తెలియటంలేదు.

"మంగళ మా ఇంట్లో ఉంటోంది-" అప్రయత్నంగా అన్నాడు ప్రతాప్.

రామకృష్ణ తెల్లబోయి-"ఏమన్నారూ?" అన్నాడు.

కొంత నిజమూ, కొంత అబద్ధమూ జోడించి ప్రతాప్ మంగళ గురించి రామకృష్ణకు చెప్పాడు. ఆపదలో ఉన్న అబల అయిన కారణంగా తనామెకు ఆశ్రయమిచ్చినట్లు చెప్పాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే జాహ్నవి అక్కడకు వచ్చింది. ఆమె జరిగినదంతా విన్నట్లుంది—"అదేంకాదు—మంగళను బావ

ప్రేమిస్తున్నాడని నా అనుమానం. అసలు విషయం దాస్తున్నాడు ...." అంది.

రామకృష్ణ నవ్వి—"మంగళ అసలు రూపాన్ని మీరు చూసి వుండరు. చూసి వుంటే ఈ మాట అనేవారు కాదు—" అన్నాడు.

అతను తక్షణం ప్రతాప్ యింటికి బయల్దేరాడు. ప్రతాప్ తనకు వేరే పని వుందనీ—రాలేననీ అన్నాడు. రామకృష్ణతోపాటు జాహ్నవి కూడా ప్రతాప్ ఇంటికి వెళ్ళింది. రామకృష్ణ తన అదృష్టానికి తనే పొంగి పోయాడు.

అనుకోని ఈ విశేషానికి మంగళ యిబ్బంది పడింది. ఆమె రామకృష్ణతో తను మంగళను కానని అన్నది.

"నీ రూపం చూసి కానీ నేను వెళ్ళను...." అన్నాడు రామకృష్ణ.

సీతాపతి, లక్ష్మమ్మ, జాహ్నవి-అంతా ఆమె రూపం చూడాలని కుతూహలపడుతున్నారు. రామకృష్ణ బల ప్రయోగం చేస్తానని బెదిరించవలసి వచ్చింది. అక్కడ మంగళకు అనుకూలంగా మాట్లాడే వారెవ్వరూ లేరు.

మంగళ బురఖాలోంచి బయటపడింది.

ఆమె రూపం చూసి సీతాపతి దంగైపోయాడు. జాహ్నవి ఆశ్చర్యపడింది. రామకృష్ణ తెల్లబోయాడు.

"మధురిమ!" అన్నమాట అప్రయత్నంగా అతని నోటివెంట వచ్చింది.

"నా పేరు మధురిమ కాదు...." అందామె.

"నువ్వు మధురిమవే....—కానీ ఇదెలా సాధ్యం?" అన్నాడు రామకృష్ణ. చనిపోయిన మధురిమ సజీవంగా తనముందు నిలబడిన నిజం జీర్ణించుకుంటుండ—అతడికి

చాలా కష్టంగా వుంది.

"రామకృష్ణా! అన్నీ చెబుతాను....నీతో మీ ఇంటికి వస్తాను....బురఖాలోనే!" అందా యువతి.

"చాలామంది నన్ను అందగత్తె అంటారు. కానీ నీ అందం నన్నాశ్చర్యపరుస్తోంది...." అంది జాహ్నవి.

"నీ అందానికీ నా అందానికీ చాలా తేడా వుంది. నేను నీ కాలిగోటికి పోలను...." అంది మంగళగా నటిస్తున్న యువతి.

"ఆ అందం స్మగ్లర్ గ్యాంగులకుపయోగపడేది—ఈ అందం ప్రతి యింటినీ ఒక ఆలయంగా మార్చేది!" అన్నాడు రామకృష్ణ.

"ఎవర్నువ్వు? మా వాడినెలా వలలో వేసుకున్నావు!" అనడిగింది లక్ష్మమ్మ.

"నేను మీ వాడిని వలలో వేసుకోలేదు. మీ అబ్బాయి నేను నల్లపిల్ల మంగళ అనుకునే మీ ఇంట ఉండనిచ్చాడు. నా అసలు రూపం అతను చూడలేదు. చూస్తే ఆశ్రయమిచ్చేవాడు కాదేమో—" అందా యువతి.

రామకృష్ణ, జాహ్నవి, ఆ యువతి రఘురాం ఇంటికి వెళ్ళారు.

ఆ సేపటికి ప్రతాప్ ఇల్లు చేరాడు. సీతాపతి, లక్ష్మమ్మ—కొడుకుతో మంగళ గురించి చెప్పాలని తాపత్రయపడ్డారు.

ప్రతాప్ వారితో మాట్లాడడానికికూడా ఇష్టపడలేదు.

"అమ్మా! ఒక్క పది రోజులు .... నన్నొక్కడినీ ఒంటరిగా వదిలిపెట్టండి. నాతో ఏమీ మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నించకండి. ఆ తర్వాత అన్నీ మీరు చెప్పినట్లు వింటాను...." అన్నాడతను.

తలిదండ్రులు చెప్పినమాట విని మంగళ గురించి అన్ని విశేషాలూ తెలుసుకుని ఉంటే అతడి జీవన పథం మారి పోయేదేమో! ఒక్కోసారి నిజం పక్కనే ఉంటుంది. అప్పుడు కళ్ళు మూసుకోవాలనిపిస్తుంది. ఒక్కోసారి నిజం మారతీరాల ఉంటుంది. అప్పుడు ఆన్వేషించాలనిపిస్తుంది.

• • •

కోమలి కోరిన అంక రెండు. ఎంతో సంతోషంతో ప్రతాప్ కోరికను అంగీకరించింది. ఆమె కాలేజీకి సెలవు రాసిచ్చింది-పదిరోజులపాటు తను రానని! ఈ విషయమై ప్రతాప్ చాలా శ్రద్ధ తీసుకున్నాడు.

రోజుకొక యువతి చొప్పున నగరంలో మాయమై పోతూంటే ఊరంతా నాలుగు రోజుల్లో గగ్గోలెత్తి పోతుంది. పోలీసులు రంగంలోకి దిగుతారు. ఇంతవరకూ వచ్చి బేతాళపూజ ఈ దశలో విఘ్నమవుతుంది.

ఇప్పుడు మాయమయ్యే యువతులు ఎవరికీ అనుమానం రాని విధంగా మాయమవుతారు. ఒక పద్ధతిలో ఈ విషయం తెలుసుకోవడం కష్టం కూడా అవుతుంది.

కోమలి చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది. తనకు జీవితంపై కొత్త ఉత్సాహం పుట్టుకు వస్తున్నదని అన్నదామె. ప్రతాప్ ఆమె ముఖ భావాలు చూడలేదు. మనసునిండా జాహ్నవిని నింపుకుని — "జాహ్నవీ! నేను ప్రవహింప జేస్తున్న ఈ రక్తపుటేర్లు నీకోసం—నాకోసం కాదు" అనుకున్నాడు.

రాత్రి అతను అతి రహస్యంగా పాడుబడ్డ శివాలయం చేరుకున్నాడు. బాబా అక్కడ అతడికి తటస్థపడ్డాడు.

"బేతాళుడు నాకు కలలో కనిపించాడు. తానెంతో ప్రీతి చెందినట్లు చెప్పాడు. నీ కోరిక తప్పక నెరవేరు

తుందట. పూజా విధానం ఇదే పద్ధతిలో కొనసాగా లన్నాడు. నీలోని ఆవేశం పూజ పూర్తి అయేవరకూ తగ్గకూడదన్నాడు...."

"అంటే?"

"నువ్వు మనిషివి కాదు. మృగానివి. ఈ విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. పదేపదే నీలో మననం చేసుకోవాలి" అన్నాడు బాబా.

"అవసరంలేదు. నేనిప్పుడు నిజంగానే పశువునే!" అన్నాడు ప్రతాప్. ఈ మాటలంటున్నప్పుడు అతడి గొంతులో దిగులు, వేదన, అసంతృప్తిలేవు.

ప్రతాప్ చుట్టూ చూశాడు.

మొత్తం తొమ్మిదే గోతులున్నాయక్కడ. ఒక గోయి యెక్కడున్నదో కూడా గుర్తు తెలియని విధంగా మాయమైపోయింది.

అప్రయత్నంగా ప్రతాప్‌కు దమయంతి గుర్తుకు వచ్చింది.

"అదుగో — ఆమె వస్తోంది...." బాబా హెచ్చరించాడు.

ప్రతాప్ చూశాడు. దూరాన్నుంచే ఆమె నడకను బట్టి కోమలిగా ఊహించాడు. బాబా అక్కణ్నించి తప్పుకుంటూ—"గుర్తుంచుకో—నువ్వు మనిషివి కాదు. మృగానివి...." అన్నాడు.

ప్రతాప్ అదేమాట అనుకుంటూ కోమలికి యెదురు వెళ్ళాడు.

"హాయ్—ప్రతాప్!" అంటూ అతడిని వాటేసుకుందామె. ప్రతాప్ ఆమెను బలంగా కౌగలించుకున్నాడు.

"కోమలీ— నేను మనిషిని కా దు— పశువుని—"

అన్నాడతను.

"నువ్వే పశువైతే నేను ప్రేమించేది పశువులను మాత్రమే!" అందామె.

గొర్రె కసాయివాడినే నమ్ముతుంది. కోమలి ప్రతాప్‌ని నమ్మింది.

మర్నాడుదయం అక్కడ ప్రతాప్ లేడు, బాబా లేడు. గోతులు మాత్రం ఎనిమిది ఉన్నాయి.

*　　*　　*

మంగళగా నటించిన యువతి రామకృష్ణకు తన కథ చెబుతూంటే జాహ్నవి కూడా వింటోంది.

మధురిమ, మంగళ కవలపిల్లలు. ఇద్దరిదీ ఒకేరూపు, ఒకే ఎత్తు, ఒకే మాట. చిన్నతనంలోనే తలిదండ్రులకు దూరమైతే వీళ్ళ అందచందాలు పనికివస్తాయన్న దూర దృష్టితో ఒకడు వీళ్ళను పెంచి పెద్దచేశాడు. అన్ని రకాల ఆటపాటలు, మగాళ్ళ నాకర్షించే జిత్తులు నేర్పాడు. వాళ్ళకు పదహారేళ్ళ వయసువచ్చేక ఊర్పించి మకాం మార్చేశాడు. వీళ్ళ అందంతో జనాలనూరించాలి తప్పితే—వీరిని శారీరకంగా పాడుచేసే ఉద్దేశ్యమతడికి లేదు. అందుకే ఇద్దరిలో ఒకరిని మేకప్ మార్చి అనా కారిని చేశాడు.

ఈ బృందం ఒక స్మగ్లర్ గ్యాంగుని ఆకర్షించింది. ఓ ఇంటర్నేషనల్ స్మగ్లర్ మధురిమ క్యాబరే నృత్యాలను స్మగ్లింగ్‌కుపయోగించే ప్రయోగం చేశాడు. అది విజయ వంతమయింది. కేవలం మధురిమ వంపుసొంపులను దర్శించడం కోసం, ఆమె నర్తించే విధానం చూడ్డం కోసం—ఎందరో ఈ స్మగ్లింగ్ గ్యాంగుకు సాయపడ సాగారు. ఈలోగా మధురిమ అందం ఆమెకు శాపంగా

పరిణమించింది. ఫలితంగా భీమసేనుడి రక్షణ ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. అది చాలా పటిష్టమైన రక్షణ ఏర్పాటు.

అయితే ఆరుమాసాల క్రితం వీరి పెంపుడు తండ్రి పోయాడు. పెంపుడు తండ్రి పోయినాక మధురిమ చేసిన మొదటి నృత్యం-హోటల్ స్వప్నాలో. ఇక్కడ మంగళ అపహరించబడింది.

నల్లని మనిషిగా మేకప్ లో ఎక్కువరోజులుండడం కష్టం. అందువల్ల ఒకోసారి మధురిమ, ఒకోసారి మంగళ ఆ మేకప్ లో ఉంటూండేవారు. హోటల్ స్వప్నాలో మధురిమ మంగళగానూ, మంగళ మధురిమగానూ ఉన్న సమయంలో ప్రతాప్ మధురిమ అనాకారితనానికి చలించకుండా తనకామె కావాలనడం జరిగింది. అతడు అందాల మంగళను తీసిపారేయడమూ, తిరస్కరించడమూ జరిగింది.

అతడికి తమ రహస్యం తెలిసిపోయి ఉండాలని అక్కాచెల్లెళ్ళు అనుమానించి భీమసేనుడినతడిమీదకు పురిగొల్పారు. కానీ ప్రతాప్ అదృష్టం బాగుంది. ఈలోగా డేంజర్ వచ్చి మంగళను అపహరించుకు వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు చివరి క్షణాల్లో మధురిమ వేషం మార్చుకుని వెళ్ళి నృత్యం చేసింది. ఆమెను అపహరించాననుకుంటున్న మధుసూదనరావు చాలా తికమకపడ్డాడు. మంగళ అతడినో ఆట ఆడించింది. అయితే మధురిమ, మంగళ అనబడే కవలలున్నారన్న అనుమానం అతడి మెదడులో ప్రవేశించకుండా ఉండడంకోసం ఆమె మూడంతసుల మేడ మీదనుంచి రెండు అంచెల్లో దూకి రోడ్డుమీదికి చేరి పారిపోయింది. ఈ విద్యలా అక్కాచెల్లెళ్ళిద్దరూ చిన్నతనం నుండీ అభ్యసించినవే! (ఇంకా వుంది)